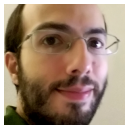
Impossible

Per JoanM el dc., 02/05/2018 - 17:09

És impossible. Déu meu, és impossible. No veig sortida, és un camí infranquejable, el que trobo al davant. Què vols de mi? M'hi guies realment tu? Com puc travessar-lo?
Et sento anhelant empènyer-me endavant, però físicament en sóc incapaç. Sol. Però el meu grup, amics, família... podria recolzar-m'hi? Podríem fer un castell humà i vèncer la paret de l'impossible? No estàs, Déu viu, batega nt en aquesta forma comunitària d'afrontar i créixer plegats? Junts serem més alts. Units arribem més amunt. Sol puc fer el que vull, però no hi arribo. En comunitat, en Església, llavors tu pots seguir empenyent, endavant...